

ново и да ги държи подъ едно *мусулманско правителство*, което съ поведението си е сжсало вече всяка связка съ тѣхъ, което си е изгубило всичкото обаяние и прѣдъ самий Мусулманскій свѣтъ, на и самий авторитетъ на Султана е съвършено безсиленъ прѣдъ анархията, която владѣе редомъ по областитѣ, останжли подъ негова власть.

За това Българитѣ по Южна България въ имя на правдата, въ имя на цивилизацията, въ имя на чловѣчеството и на християнството, смѣхтъ да подвигнатъ гласа си, та най-енергически да протестиратъ противъ всяко посягание на придобититѣ имъ права, противъ всяко промѣнение въ установений вече порядкъ, и най-живо да прѣдставятъ, че ако Международната Комиссия има на сърдце да имъ направи нѣкое добро, тя би го сторила не другоаче, а само като остави непожтната и въ пълно дѣйствие сжществующата организация, съ която сж се вече сдобили общо за отечеството си и отъ която всички сж задоволни.

Тии се надѣятъ, че въззванията имъ ще намѣрятъ отзивъ въ сърдцата на Християнска Европа; ако ли пакъ се заглушатъ отъ съперничеството на интереситѣ, та останатъ гласъ вопиющаго въ пустини, тии горкитѣ щжтъ намѣрятъ утѣшение поне въ съвѣстьтъ си, че сж си испълнили една свята длъжность, като отхвъргатъ ѳврѣме отъ себе тежката отговорность за всички грозни послѣдствия, които неизбѣжно има да произлѣзатъ отъ всяко покушение, което би клонило да имъ натури какво и да е друго положение.